

– *halálom lesz, a síromra lakat.*
Az ég borul, bealkonyul a táj,
forró jég szorítja szívemet már.
Hát nem érti senki? Ez a halál,
hol minden kérdés válaszra talál.
A bölcs ilyenkor elme-mélyre száll,
az ostoba fél, s én, az ember ál-

lok bénán: mögöttem minden
határ,
véremben izzik törvény és
szabály,
lesújt rám Isten bűne, a halál,
és végül egy sír édenébe zár.

BAKOS KISS KÁROLY

LEGYEZŐ

Nyílik a zápor, a zöld legyező,
Erezés rajta a ferde eső,
Világos arcát homályba vonja,
S elfut a nyár, az unt szerető.

TÖRÉKENY ASSZONY ÉNEKE

Gyöngé roppan, összetör.
Erős mindent elvisel.
Erős roppan, összetör.
Gyöngé hajlik, elvisel.

HEGYI ÚT TÉLEN

Csöndlakta mély völgyek helyén,
Végtelen nagy hegyek fején
Örök fehérragyogás van.

Távolodó pont inog a havazásban

FENSÉG

Fenséges a hegyek orma: hasadékos omlatag.
Fenséges a hullám rojtja, szőke habja partra csap.
Fenséges a fűzek íve, fák sudára, s darvakat
Fest a fény, de mind hiába – szürke pille álma csak.